

תחבושת על הפצע – האם חוצצת בטבילה

השאלה: אשה שחבשו את פצעה בתחבושת לזמן רב – האם חוצצת בטבילה?

תשובה: בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן קצ"ח) מבואר שרטיה [תחבושת] שעל המכה חוצצת. והנה הפוסקים בארו את טעם הדבר בכך, שבדרך-כלל אשה מקפידה על התחבושת ולכן היא חוצצת. אם-כן בנידון השאלה, שבמפורש נאמר לה לא להסיר את התחבושת לזמן ארוך – אינה מקפידה עליה. ולדעת המהרש"ם אין לחלק לענין חציצה בין אם דעתה להחליף את החבישה או לא.

מסקנה: "יש להתירה לטבול עם הרטיה".

(שאלות ותשובות הר צבי, חלק יורה דעה, סימן קס"ט).

מקורות נוספים: סדרי טהרה, סי' קצ"ח אות כ"ד; שו"ת כתב סופר, חיו"ד, סי' צ"א; שו"ת דברי חיים, ח"ב סי' ס"ה; שו"ת מהרש"ם ח"א סי' ז' ; ועוד.

ואמרו כי מלאכת הרפואה מכל מלאכות חשובה, כי היא מלאכה וחכמה ואל חכמת הטבע הקרובה.

*

אחרי כן קרא המבקש עם הרופא ספרי הרפואות ושמש עמו חולים ויהי כאשר רצה להפרד ממנו, אמר לו: אדוני הרופא, צווני! אמר לו: שמור בריאותך בהשמרן מאכול אכילה גסה רק לשבעה, ובעזבך עצלוח היגיעה.

(ר' שם-טוב אבן פלקירא (1263),
ספר המבקש)